

РЕШЕНИЕ

№ 374

гр. Велико Търново, 12.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на седемнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Колева

при участието на секретаря Силвия М. Тодорова
като разгледа докладваното от Ирена Колева Гражданско дело №
20214100100086 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Подадена е искова молба от АЛ. ИЛ. АЛ., ЕГН *****, с постоянен адрес град Горна Оряховица, ул.“С.” № .., чрез пълномощник - адвокат Р.П., срещу ЗАД „Д. Ж. И З.“, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление град С. район И. ж.к. Д., бул.“Д-р Г. М. Д.” № 1. Ищецът твърди, че на 22.09.2018г., на ПП-I при км 108+850, в землището на община Велико Търново, водачът на л.а. „Сузуки Гранд Витара” с рег. № ... предприела маневра изпреварване и последователно ударила движещия се пред нея л.а. „Нисан Примера” с рег. № ... и движещия се в насрещната пътна лента л.а. „Фолксваген Голф” с рег. №..., управляван от него, вследствие на което му били причинени телесни увреждания, както и на още няколко лица. Посочва, че за случая било образувано НОХД № 1050/2020г. по описа на Районен съд-Велико Търново, приключило със споразумение между страните, одобрено от съда с определение от 23.09.2020г., с което Р.С. била призната за виновна в това, че на посочените по-горе дата и място, при управление на л.а. „Сузуки Гранд Витара” с рег. № .., движейки се в посока от град Габрово към град Велико Търново, нарушила правилата за движение по пътищата – чл.15 ал.1 ЗДвП, чл.16 ал.1 т.2 от ЗДвП и чл.20 ал.1 от ЗДвП, в резултат на което ударила движещия се пред нея л.а. „Нисан Примера” с рег. № и насрещно движещия се в полагашата му се пътна лента л.а. „Фолксваген Голф” с рег. №, управляван от АЛ. ИЛ. АЛ. и причинила по непредпазливост телесни повреди на повече от едно лице, между които и ищецът. Твърди, че лед инцидента бил хоспитализиран в тежко състояние на травматичен шок и със закрити счупвания на гръдната кост, на част от ребрата в лява и дясна гръдни половини, на трети поясен прешлен, ретростернален излив зад гръдната кост, контузия на белия дроб с двустранни малки плеврални изливи. Посочва, че в хода на провежданото му лечение се влошил, като поради неефективно спонтанно дишане

бил интубиран и поставен на апаратна вентилация, след което бил екстубиран и лечението му продължило в амбулаторни условия. Твърди, че причинените травми са довели до физически болки и страдания, които изпитвал във фрактурираните области и при всяко дихателно движение, включително и негативни емоционални преживявания, страдал от безсъние. Излага, че вследствие на настъпилото ПТП претърпял и имуществени вреди, изразяващи се в разходването на средства за лечението и възстановяването му, както и в настъпилата тотална щета на автомобила му. Посочва, че към датата на събитието гражданската отговорност на виновния водач била застрахована при ответника, поради което предявил застрахователната си претенция за посочените вреди пред него, но получил отказ за изплащането на застрахователни обезщетения. Поради това прави искане за осъждане на ответника да му заплати сумата от 70 000 лв., представляваща обезщетение за претърпените от него вследствие на настъпилото произшествие неимуществени вреди и сумата от 262.35 лв. – обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в направените разходи за лечение и възстановяване, и двете суми ведно със законната лихва от 21.02.2019г. до окончателното им изплащане, както и сумата от 1 765.95 лв. – обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие настъпилата тотална щета на собствения му автомобил, представляваща разлика между общия размер на сторените разходи за закупуването му и за първоначална регистрация и получената от него сума при продажбата му след ПТП на „Българска рециклираща компания” АД, ведно със законната лихва върху тази сума от 24.01.2019г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира направените по делото разноски.

Съдът, като взе предвид изложените от ищеца фактически обстоятелства, на които основава претенцията си и формулирания петитум, квалифицира правно предявените обективно съединени иски по чл.432 ал.1 от КЗ – пряк иск на увреденото лице, спрямо което застрахованият по застраховка „Гражданска отговорност“ е отговорен.

В срока по чл.131 ГПК ответното дружество е подало писмен отговор на ИМ, в който заема становище за допустимост, но неоснователност на исковите претенции. Признава факта на съществуване на валидно застрахователно правоотношение към датата на събитието по отношение на л.а. „Сузуки Гранд Витара” с рег. №..... по силата на застрахователна полица, обективизираща застрахователен договор, сключен с ответното дружество. Оспорва твърдения в ИМ механизъм на ПТП и изключителната вина на водача на застрахования при него автомобил за настъпване на ПТП, като твърди, че ищецът е допринесъл за настъпването му поради нарушаване на правилата за движение по пътищата – движел се без включени светлини, респ. на дълги светлини, с несъобразена с пътните условия скорост и без да предприеме каквито и да било действия по намаляване на скоростта и спиране, с което създал предпоставка за възникване на произшествието, възпрепятствайки останалите участници в движението да реагират своевременно и адекватно на неговите действия. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца поради управлението на автомобила без поставен предпазен колан. Твърди, че същият е получил незначителни по вид и степен телесни наранявания, от които се е възстановил бързо и без усложнения, както и че процесното ПТП представлява случайно деяние по смисъла на чл.15 от НК. Оспорва ищцовото твърдение, че вредите по собствения на ищеца лек автомобил се намират в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с поведението на водача С., респ. оспорва същите по размер. Оспорва твърдението на ищеца, че е получил сериозни травми от ПТП, свързани с интензивни и продължителни болки и страдания и че същите се намират в пряка причинно-следствена връзка с произшествието, както и оспорва наличието на такава връзка с останалите твърждани имуществени вреди. Оспорва ищцовото твърдение, че възстановителния процес при ищеца не е приключил, че продължава да изпитва болки и физически и психически дискомфорт, че е имал нужда от чужда помощ в ежедневието по време на възстановителния период и че твърдените увреждания са му причинили описаните в ИМ болки, страдания и негативни преживявания. Оспорва акцесорната претенция за законна лихва за забава върху

претендираните суми, респ. относно началния момент, от който се претендира тя и прави възражение за забава на кредитора по смисъла на чл.95 ЗЗД поради непосочване от увредения на банкова сметка и непредставяне на надлежно пълномощно за получаване на обезщетението.

В съдебно заседание ищецът, чрез своя пълномощник, поддържа исковата молба и предявените с нея искове. Излага подробни фактически и правни съображения в писмена защита, представена в указания срок. Претендира се заплащането на адвокатско възнаграждение на упълномощения адвокат за оказаната безплатна адвокатска помощ на основание чл.38 ЗА и се претендират сторените в производството разноски съгласно представен списък по чл.80 ГПК.

Ответното дружество, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание, поддържа депозирания отговор на ИМ, както и направените в него възражения. Моли за отхвърляне на предявените искове, евентуално за отхвърлянето им в претендираните размери, по съображения, изложени в писмена защита. Претендира направените по делото разноски, в т.ч. за юрисконсултско възнаграждение, съобразно списък по чл.80 ГПК.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните по делото и се установява от представените Констативни протоколи за ПТП, че на 22.09.2018г., около 09.05 часа, на ПП I -5, км 108+850, настъпил пътен инцидент между застрахования при ответника лек автомобил „Сузуки Гранд Витара“ с рег. № управляван от Р.С. и лек автомобил „Фолксваген Голф“ с рег. № ... с водач ищецът. Видно от същите протоколи, при произшествието пострадал ищецът и още няколко лица. За случая било образувано наказателно производство. С протоколно определение по НОХД № 1050/2020г. на Районен съд-Велико Търново, влязло в законна сила на 23.09.2020г., било одобрено постигнатото между страните споразумение за решаване на наказателното производство, имащо последиците на влязла в сила присъда, с което водачът на застрахования при ответното дружество лек автомобил бил признат за виновен в това, че на посочените по-горе дата и място, при управление на същия автомобил с посока на движение град Габрово – град Велико Търново нарушил правилата за движение по пътищата – чл.15 ал.1 ЗДвП, чл.16 ал.1 т.2 от ЗДвП и чл.20 ал.1 от ЗДвП, в резултат на което ударил движещия се пред него в крайна дясна пътна лента л.а. „Нисан Примера“ с рег. №, управляван от водача Д. К. Д., вследствие на което допуснал пътно-транспортно произшествие с насрещно движещия се в полагащата му се пътна лента в посока град Велико Търново – град Гурково л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. №, управляван от ищеца, и причинил по непредпазливост телесни повреди на повече от едно лице, между които и ищецът А., изразяващи се в закрито счупване на гръдната кост в долната ѝ една трета, причинило трайно затрудняване на движението на снагата и съгласуваните ѝ действия с крайниците да извършва активна дейност за срок от около три месеца при правилен възстановително-оздравителен процес, съпроводен с болка и страдание; закрито счупване на ребрата вдясно – на 2-ро, 3-то и 4-то и вляво – на 4-то, 5-то и 6-то по предна мишична линия, причинили трайно затрудняване движението на снагата да извършва активни и съгласувани действия с крайниците за срок от четири месеца при правилен възстановително-оздравителен процес, съпроводен с болка и страдание и закрито счупване на тялото на трети поясен прешлен, причинило трайно затрудняване движението на снагата да извършва активни съгласувани действия с крайниците за срок от около шест - седем месеца при правилен възстановително-оздравителен процес – престъпление по чл.343 ал.3 пр.3 б.”а” пр.1 вр. ал.1 б.”б” от НК вр. чл.342 ал.1 пр.3 от НК, като са му наложени наказание лишаване от свобода и лишаване от право да управлява МПС.

По делото е представена епикриза от МОБАЛ „Д-р Стефан Черкезов“-Велико Търново, Отделение за анестезиология и интензивно лечение, видно от която след ПТП

ищецът е бил транспортиран до болничното заведение в тежко състояние, с множество счупвания на ребра и травматичен шок. Започната била терапия, по време на която пострадалият се влошил и поради неефективно спонтанно дишане бил интубиран и поставен на апаратна вентилация. На осмия ден от започване на терапията бил екстубиран, след което на 08.10.2018г. изписан за домашно лечение.

По делото е приложена етапна епикриза на ищеца, издадена от личния му лекар, в която на 18.10.2018г. е вписан извършен общ медицински преглед, на датите 19.10.2018г. и 07.05.2019г. – множество счупвания на ребра.

Във връзка с твърдяните от ищеца разходи за лечение, ищецът е представил по делото фактури и касови бонове за закупени лекарствени продукти и медикаменти, както и удостоверение за заплатен престой в болнично заведение. Представени са документи, установяващи, че на 31.10.2018г. ищецът е продал собствения си лек автомобил за скрап, претърпял при ПТП множество деформации и счупвания в предната си част, на „ЕКО ВАРНА” ЕАД за сумата от 311.04 лв.

По делото са събрани гласни доказателства. От показанията на св. Г. П., син на ищеца, се установява, че непосредствено след инцидента последният имал много силни болки в цялото тяло и крайниците си, а тъй като на следващата сутрин състоянието му се влошило, го поставили на командно дишане и лекарите го уведомили, че има опасност за живота на баща му. След около 15-16 дни, когато състоянието му се стабилизирало, го откарали на носилка в дома им с линейка, като ищецът не можел да се движи и свидетелят и медицинската сестра го пренесли на леглото. В продължение на около двадесет дни ищецът не можел да спи, а около месец и половина бил само на легло, не можел да се обслужва и храни, като това правел св. П.. Хранел се единствено със супи, не можел да се обръща в леглото, оплаквал се от болки в краката и ребрата, имал силни болки при дишане. След 24-тия ден св. П. го изправил и подпрям на възглавница в леглото, като този преходен период продължи около две седмици. След това започнал да става прав отново с чужда помощ, но не можел сам да се движи и отново се налагало някой да му помага. Месец и половина след това започнал да се движи с патерици, а около 5-6 месеца след инцидента започнал да се движи самостоятелно. Св. П. посочва, че баща му все още не се чувства добре, болят го ребрата, а като измине около стотина метра се уморява, търси къде да седне и казва, че му прилошава. Преди произшествието ищецът изработвал ръчни инструменти заедно със сина си, но след него това се оказало невъзможно, защото не можел да вдига тежки предмети, имал болки, бързо се уморявал и се задушавал, не можел да се навежда. Свидетелят установява, че не се е възстановил психически от инцидента – мислел за него и как се е случил. След около втория месец след произшествието дома им посещавала жена, работеща в рехабилитационния център в гр. Велико Търново, за да му прави рехабилитационни процедури, но те не му помогнали. След случилото се ищецът се страхувал да шофира, а преди това бил здрав и енергичен човек, работел сутрин от 8 часа вечер до 22 часа.

Св. Р.С., водач на застрахования при ответника автомобил, установява, че управлявайки колата си на процесната дата, около 9 часа сутринта, при слънчево и сухо време, не разбрала дали намиращия се пред нея автомобил е спрял или рязко е намалил скоростта си, поради което в опит да я избегне предприела изпреварване от лявата ѝ страна. При разминаването на този автомобил, нейният автомобил бил изхвърлен в насрещната лента за движение вследствие съприкосновение с разминаваното МПС, след което последвал удар с насрещно движещия се автомобил. Опитала да спре и да избегне удара, но не успяла.

Съгласно заключението на изготвената и приета по делото съдебно-медицинска експертиза, при процесното ПТП ищецът получил закрито счупване на 4-то, 5-то и 6-то ребро в дясна гръдна половина и на 2-ро, 3-то и 4-то ребро в лява гръдна половина, закрито счупване на гръдната кост, контузия на бял дроб с плеврален излив, закрито счупване на

четвърти поясен прешлен, травматичен шок и бил интубиран и поставен на апаратно асистирано дишане в продължение на осем дни, като описаните травматични увреждания отговарят да са получени в резултат на ПТП. Спрямо ищеца било приложено болнично медикаментозно лечение за всички увреждания, а за счупването на поясния прешлен е предписан покой на легло. Срокът на лечение и възстановяване на счупените ребра и гръдна кост продължил около четири месеца, а за счупения прешлен около осем месеца. Според вещото лице през първите един-два месеца болките са били със значителен интензитет, като постепенно са намалявали. Вещото лице не е установило болести или болестни изменения при ищеца, които да имат отношение към сроковете за лечение и възстановяване, както и документи, установяващи проведена рехабилитация, каквато е препоръчителна за възстановяването на счупения поясен прешлен. На експерта ищецът е съобщил за налични болки в кръста и гърдите при физическо натоварване и промяна на климата. Съгласно заключението травмите на ищеца са настъпили в купето на автомобила вследствие на удар и притискане с или върху твърди тъпи предмети и усукване /огъване/ на поясния отдел на гръбнака, като според вещото лице притискането на гърдите и корема е извършено от предпазния колан, а техният характер и разположение добре отговарят и са характерни за т.нар. коланна травма. Вещото лице устно допълва, че при притискане на торса към предпазния колан започва едновременно приплъзване и провисване на тялото. Това рязко провисване създава т.нар. камшичести удари, които дори с ограничен интензитет, чупят прешлени. Пояснява, че високото счупване на ребрата вляво, съответно по-ниското счупване на ребрата вдясно с последваща лезия на черния дроб отговаря на косото действие по дължината на колана. Експертът обяснява, че при удар без поставен колан в органите за управление на автомобила травмата не е идентична, има друг характер и е симетрична. Травмата в поясната област би могла да се получи и без поставен предпазен колан с оглед динамиката и интензитета на инерционните сили към момента на удара. Вещото лице не е установило травми, които да не могат да се обяснят с твърдения от него механизъм. В представеното допълнително заключение вещото лице посочва, че описаните в представените от ищеца по делото разходооправдателни документи хигиенни материали са необходими за обслужването на лежащо болен пациент с тежка гръдна и гръбначна травма, а предписаните медикаменти, освен, че фигурират в епикризата, са във връзка с продължаващото домашно лечение на лежащо болен пациент с описаните травми.

С оглед релевираните от ответната страна възражения за съричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на л.а. „Фолксваген Голф“ по делото е допусната автотехническа експертиза, съгласно заключението на която опасността пред водача на този автомобил възникнала в момента, в който л.а. „Сузуки Гранд Витара“ навлязъл в полагащата се за движение пътна лента на л.а. „Фолксваген Голф“, като на възникналата опасност водачът му реагирал предварително – в момента на удара между л.а. „Сузуки Гранд Витара“ и л.а. „Нисан“, чрез аварийно спиране /в протокола за оглед на местопроизшествието са описани две спирачни следи, достигащи до предните колела на л.а. „Фолксваген Голф“, по-дългата от които с дължина 20.05 м/. В момента, в който водачът на този автомобил е реагирал на опасността, отстоянието между него и л.а. „Сузуки Гранд Витара“ е било около 115.85 м и около 60.25 м източно от мястото на удара, мерено по надлъжната ос на платното за движение. Съобразявайки опасната зона за спиране при движение с изчислената от експертизата скорост на л.а. „Фолксваген Голф“ от 103.8 км/ч, както и при движение с максимално разрешената в този пътен участък от 90 км/ч, отчитайки и конкретната пътна ситуация, вещото лице е заключило, че водачът му не е разполагал с техническа възможност да предотврати ПТП и ударът между л.а. „Фолксваген Голф“ и л.а. „Сузуки Гранд Витара“ е бил неизбежен. Отчитайки посочените вече обстоятелства, включително геометрията на платното за движение и крайпътните съоръжения, водачът на л.а. „Фолксваген Голф“ не е разполагал с безопасно място за преминаване или престой преди мястото на удара – траекторията на движение на застрахования при ответното

дружество автомобил е била непредсказуема след загубата на управление от страна на водача му. От друга страна, последният е имал възможност да предотврати ПТП при условие, че е възприел адекватно пътната обстановка и на отстояние от около 22 м западно от мястото на първия удар /с л.а. „Нисан“/ е задействал спирачната система с цел намаляване на скоростта в условията на служебно или аварийно спиране, овладяване управлението на автомобила и недопускане навлизането му в северната пътна лента /тази, по която се е движил л.а. „Фолксваген Голф“/. По делото няма данни св. С. да е предприела аварийно спиране чрез ефективно задействане на спирачната система на управлявания от нея автомобил /в протокола за оглед също е видно, че не са установени спирачни следи от този автомобил/. Според вещото лице, в случай, че същата бе предприела такова в момента, в който реализира първия удар с л.а. „Нисан“, тогава л.а. „Фолксваген Голф“ попада в опасната зона за спиране на л.а. „Сузуки Гранд Витара“ и ударът между двата автомобила също е неизбежен, независимо от предприетото от водача на л.а. „Фолксваген Голф“ аварийно спиране. Съгласно експертното заключение, основната причина за настъпване на процесното произшествие е неадекватното възприемане на конкретната пътна обстановка от водача на застрахования при ответника автомобил, респ. неадекватната реакция от негова страна, при което е допуснат удара с л.а. „Нисан“ и последващото навлизане в насрещната пътна лента. Вещото лице е отговорило, че процесният л.а. „Фолксваген Голф“ е бил фабрично оборудван с триточкови предпазни колани за всички седалки в него и с въздушни възглавници за мястото на водача и пътника на предна дясна седалка, които са се отворили при удара, видно от протокола за оглед. Експертът е заключил, че по време на ПТП ищецът е стоял на мястото на водача с поставен предпазен колан, като тялото му или части от него не са установявали контакт с части от купето на автомобила. Според вещото лице при непоставен предпазен колан и констатираната при огледа отворена въздушна възглавница на мястото на водача, вследствие на възникналите при удара инерционни сили, отделни части от тялото на ищеца биха установили контакт с части от купето /долни крайници с предната стена на купето, глава с арматурно табло и др./ и биха получили травми и увреждания.

Отчитайки реално отработения експлоатационен период на собствения към датата на произшествието на ищеца автомобил от 20 години и 11 месеца и нормативната уредба, експертното заключение е, че степента на овехтяването му към 22.09.2018г. е 90 %. Вследствие удара на този автомобил с управлявания от св. С. са се получили пластични деформации, концентрирани в предните части на двата автомобила, като дълбочината на деформацията при л.а. „Фолксваген Голф“ е била около 95 см по цялата ширина на капака – унищожени са били предна броня, преден капак, предни калници, фарове, радиатор, въздушните възглавници са били отворени. Доколкото автомобилът е предаден за скрап, не е извършван оглед на същия след произшествието и липсва опис на увредените части, детайли и възли, както и степента на увреждането им, вещото лице не е могло да изчисли стойността на запазените авточасти. Според заключението средната пазарна стойност на автомобила възлиза на сумата от 2 550 лв.

По делото е приложена застрахователна претенция на ищеца с вх. № 2659/23.10.2018г. и с вх. № 2990/20.11.2018г. до ответника за заплащане на обезщетения за претърпени от процесното произшествие неимуществени и имуществени вреди, към които са били приложени КП за ПТП с пострадали лица, медицинска документация и разходооправдателни документи, както и посочена банкова сметка на пълномощника. Представена е разменена между страните кореспонденция по образуваната при ответното дружество щета, приключила с уведомление до ищеца, че претенцията му не следва да бъде уважена, но след представяне на изрично посочени от застрахователя документи ще бъде преразгледана.

От установената по-горе фактическа обстановка, съдът изведе следните правни изводи:

Производството по делото е образувано по искове, квалифицирани по чл.432 ал.1 от

КЗ. Законната разпоредба на [чл. 498, ал. 3 КЗ](#) обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. В настоящия случай исковата претенция е допустима дотолкова, доколкото ищецът е предявил извънсъдебна претенция към застрахователя-ответник за заплащане на претърпени имуществени и неимуществени вреди от произшествието и от предявяването ѝ до подаване на настоящата искова молба е изтекъл срок, по-дълъг от три месеца. Поради това и с оглед наличието на всички абсолютни процесуални предпоставки, предявените искове са допустими и подлежат на разглеждане.

Същите, както бе посочено по-горе, намират правното си основание в нормата на чл.432 ал.1 от КЗ, за основателното провеждане на които в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, настъпило застрахователно събитие, причинено от застрахования деликвент, претърпени вреди – техния, вид, тежест и размер, и причинна връзка между вредите и застрахователното събитие.

В настоящия случай между страните не е налице спор относно наличието на валидно застрахователно правоотношение по застрахователна полица № по застраховка „Гражданска отговорност“, сключена с ответното застрахователно дружество за лек автомобил „Сузуки Гранд Витара“ с рег. №..... към датата на събитието - 22.09.2018г. Не се спори, а и видно от приложения по делото КП за ПТП, при настъпилото произшествие пострадал ищеца, като водач на управлявания от него л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. № ВТ 0962 КН. По повод на същото са налице елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане по смисъла на чл. 45 от ЗЗД, като съгласно чл. 300 от ГПК одобреното от Районен съд-Велико Търново споразумение по НОХД № 1050/2020г., имащо последиците на влязла в сила присъда, е задължително за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици от деянието, по отношение факта на извършеното деяние, неговата противоправност и виновността на дееца.

Събраните по делото доказателства установяват безпротиворечиво изложените в искова молба обстоятелства за механизма на претърпените от ищеца увреждания и техния характер вследствие ПТП на 22.09.2018г. В резултат на същото ищецът получил закрито счупване на 4-то, 5-то и 6-то ребро в дясна гръдна половина и на 2-ро, 3-то и 4-то ребро в лява гръдна половина, закрито счупване на гръдната кост, контузия на бял дроб с плеврален излив, закрито счупване на четвърти поясен прешлен, травматичен шок, бил интубиран и поставен на апаратно асистирано дишане в продължение на осем дни. Престоят в болничното заведение продължил до 08.10.2018г., когато бил изписан и лечението и възстановяването му продължило в амбулаторни условия с прием на медикаменти.

Ангажираните писмени и гласни доказателства по делото, както и заключението на съдебно-медицинската експертиза, установяват, че вследствие на получените увреждания ищецът е търпял болки със значителен интензитет /особено при дишане и каквото и да било движение на тялото/ през първите един-два месеца, които постепенно намалявали и които наложили прием на обезболяващи медикаменти. Полученото счупване на поясния прешлен наложило строг постелен режим за период от около три месеца, през което време ищецът бил на легло и имал нужда изцяло от чужда помощ. След посочения период от време по отношение на същия били извършвани рехабилитационни процедури, опити да стои седнал и прав по няколко минути на ден и да се движи с помощта на патерици. Едва около пет-шест месеца след инцидента той започнал да се придвижва самостоятелно. От показанията на св. П... и експертното заключение на съдебния медик несъмнено се установява, че ищецът не е възстановен напълно, има болки в ребрата, бързо се уморява, чувства болки при физическо

натоварване и промяна на климата. Същият не може да упражнява професията си поради затрудненията при навеждане и невъзможността да вдига тежки предмети, което в извършването от него дейност е нужно. Все още мислел за инцидента и се страхувал да шофира.

От гласните и писмени доказателства по делото се установява, че непосредствено след увреждането и след това в периода на възстановяване ищецът е изживял редица физически и емоционални неудобства. Претърпените болки и емоционални смущения са естествена последица от причинените му травматични увреждания, тъй като всеки човек, претърпял физическа травма, изразяваща се в установената телесна повреда, изживява негативни емоции, включително и твърдяните и доказани болки, страдания и неудобства.

Както се приема и в задължителната съдебна практика (Постановление № 4 от 23.XII.1968 г., Пленум на ВС), понятието "справедливост" не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обстоятелства, вкл. характер на увреждането, начинът на получаването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето на пострадалия и др. Преценявайки всички обстоятелства от значение за размера на обезщетението – внезапността на инцидента, възрастта на пострадалия, вида, характера и тежестта на всяко от уврежданията, влошаването на състоянието му, наложило поставянето му на апаратно дишане, времетраенето на оздравителния процес, степента на възстановяване на ищеца, характера и интензитета на болките и страданията, наличието на болки и понастоящем, включително при натоварване и промяна на климата, изживения шок от инцидента, претърпените неудобства от личен, битов и социален характер, включително и тези, свързани с необходимостта от обездвижване за един изключително дълъг период от време и след това затрудненото движение, всичко това наложило непрекъснатата нужда от чужда помощ, социалната му изолация и липсата на работоспособност, отражението на произшествието върху психо-емоционалното му състояние, вкл. и от предизвиканото трайно състояние на страх от шофиране, отчитайки обществено икономическите условия в страната към датата на събитието, съобразявайки и практиката на ВКС, както и на други равни по степен с настоящия съд съдилища, съдът намира, че сумата от 70 000 лв. се явява справедлив паричен еквивалент на претърпените от ищеца неимуществени вреди.

Установи се по делото, че с поведението си ищецът не е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, съставляващо основание за намаляване отговорността на ответника за вреди. Според приетото заключение на автотехническата експертиза, което съдът няма основание да не кредитира, доколкото същото е пълно, обосновано, компетентно изготвено и кореспондиращо с всички останали доказателства по делото, причината за настъпване на процесното произшествие се корени в неадекватното възприемане на пътната обстановка на водача на застрахования при ответника автомобил, респ. в неговата неадекватна реакция, вследствие на което е допуснат удар с движещия се пред него л.а. „Нисан“ и последващо навлизане в насрещната пътна лента, в която се е движел автомобила на ищеца, като наличието или липсата на включени светлини на последния нямат отношение към настъпването му, още повече, че инцидентът е настъпил през светлата част на денонощието при ясно и слънчево време. Категорично се установява от огледния протокол, приложен по делото и експертното заключение, че ищецът е задействал своевременно спирачната система на автомобила си, предприемайки аварийно спиране, реагирайки предварително на опасността – още в момента на удара между л.а. „Сузуки Гранд Витара“ и л.а. „Нисан“. Съгласно направените от вещото лице изчисления на опасните зони за спиране, при движение с установената на л.а. „Фолксваген Голф“ скорост, а така също и при движение с максимално разрешената от 90 км/ч, л.а. „Сузуки“ попада в опасната зона за спиране на автомобила на ищеца, поради което последният не е имал техническата възможност да предотврати удара. С оглед геометрията на платното за движение и крайпътните съоръжения, водачът на л.а. „Фолксваген Голф“ не е разполагал и с безопасно място за

преминаване или престой преди мястото на удара, поради което и по този начин не е могъл да предотврати сблъсъка.

Същият не е съпричинил вредоносния резултат и поради неизпълнение на задължението си да управлява МПС след поставен предпазен колан на автомобила. Че такъв ищецът е имал поставен по време на произшествието се установява от доказани по делото факт на отваряне въздушната възглавница на автомобила му /фотоалбум към протокол за оглед на местопроизшествието/, който не би могъл да бъде осъществен според вещото лице, ако ищецът не е бил с поставен обезопасителен колан, с какъвто е бил оборудван автомобила му. Освен това експертът, изготвил заключението на съдебно-медицинската експертиза, е категоричен, че получените от ищеца увреждания, техния характер и разположение добре отговарят и са характерни за т.нар. коланна травма. Няма данни по делото и ищецът да е получил увреждания, характерни и получени при контакт с части от купето на автомобила.

Ето защо, исковата претенция за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди следва да бъде уважена в пълния ѝ предявен размер по всички изложени до тук съображения.

Съгласно задължителните указания по т.7 от Постановление № 4 от 23.XII.1968 г., Пленум на ВС, когато се търси обезщетение за имуществени вреди, изразени в разходи за лечение следва да се събират доказателства за необходимостта от такива разходи и за действителното им извършване, както и за техния размер.

С исковата молба са представени фактури, удостоверение и квитанция, ведно с касови бонове към тях, удостоверяващи заплащането на болничен престой, услуга за предоставяне на болногледач – придружител, заплащането на транспорт с линейка от болничното заведение до дома на ищеца. Необходимостта от направени разходи е безспорна и е естествен резултат от получените от него увреждания при настъпилото произшествие. Предвид събраните по делото доказателства съдът намира, че разходваната сума за заплащането на транспорт с линейка също подлежи на присъждане, защото попада в категорията разумно направени разходи във връзка с действителното му състояние към този момент, доколкото не е било възможно придвижването с друг вид МПС. По тези съображения искът за претърпени имуществени вреди следва да бъде уважен в пълния предявен размер от 262.35 лв.

Разпоредбата на чл.429 ал.3 изр.2 от КЗ лимитира включените в застрахователното обезщетение, а оттам и в застрахователната сума, лихви за забава, като ги ограничава до тези, които текат от момента на по-ранната от следните дати: датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования на основание чл.430 ал.1 т.2 от КЗ или от датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от увреденото лице или от датата на предявяване на претенцията на увредения пред застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение. В случая, застрахователят следва да покрие спрямо увреденото лице отговорността на деликвентна за дължимата лихва за забава от датата на предявяване на претенцията от увреденото лице /в случая от 20.11.2018г./, а след изтичането на срока по чл.496 ал.1 КЗ и при липса на произнасяне и плащане на обезщетение, дължи законната лихва върху обезщетението за вреди за собствената си забава. Тъй като ищецът в случая претендира обезщетение за забава, считано от 21.02.2019г., то акцесорната претенция следва да бъде уважена за периода от тази дата до окончателното изплащане на обезщетенията.

Неоснователно се явява възражението на ответната страна за недължимост на обезщетението за забава поради забава на кредитора, доколкото въпреки многократните покани до пострадалия, същият не е представил пълни и точни данни за банкова сметка или в оригинал нотариално заверено пълномощно, съдържащо изявление, че желае превода на сумата да стане по банкова сметка на негов адвокат или друго лице. Забава на кредитора е

налице, когато той неоправдано не приеме предложеното му от длъжника изпълнение или не даде необходимото съдействие, без което длъжникът не би могъл да изпълни задължението си. Правилото на чл.380 ал.3 КЗ урежда конкретна проявна форма на забава на кредитора, а именно – непосочване от лицето, предявило застрахователна претенция, на банкова сметка за изплащането ѝ, като свързва с нея настъпването на една от уредените в чл.96 от ЗЗД последици на забавата на кредитора – освобождаване на длъжника от последиците на собствената му забава и по – конкретно от заплащане на законната лихва за забава, тъй като престацията на длъжника е парична. Непосочването на банкова сметка или непредставянето на документ – надлежно пълномощно на посоченото от заявителя лице, което да получи сумата, не касае дължимостта на обезщетението и не може да бъде основание за определяне размера на застрахователното обезщетение. Неизпълнението на това задължение възпрепятства единствено изплащането на обезщетението, когато то е определено по размер от застрахователя, какъвто не е настоящия случай, видно от разменената между страните кореспонденция. Забава на кредитора по чл.380 ал.3 КЗ ще е налице само, ако неплащането на обезщетение се дължи единствено и само на непосочване от увредения на банкова сметка, явяващо се дължимо по чл.380 ал.1 изр.3 КЗ съдействие от страна на кредитора за изпълнение на задължението на застрахователя за плащане на обезщетението.

По иска за заплащане на обезщетение за имуществени вреди вследствие твърдяната тотална щета на автомобил „Фолксваген голф“:

Безспорно е, че след настъпилото произшествие автомобилът е продаден за скрап за сумата от 311.04 лв. и на същия не може да бъде извършен оглед от вещото лице. Съобразно изложеното в огледния протокол относно мястото на получените при произшествието деформации по автомобила с дълбочина около 95 см по цялата широчина на капака, посочените за унищожени части, разположени основно в двигателната му част, заключението на вещото лице, че увредените части и детайли са повече от описаните, имайки предвид дълбочината на деформациите и скоростта на движение на автомобилите при удара и след отчитане на реалния експлоатационен ресурс на автомобила на ищеца, степента на овехтяването му от 90 %, вещото лице е заключило, че стойността на повредените части втора употреба и разходите за тяхното отремонтване надвишават със 70 на сто действителната му стойност, поради което е налице тотална щета по смисъла на чл.390 ал.2 КЗ. В този случай, имайки предвид, че МПС е придобито от ищеца няколко месеца преди ПТП за сумата от 900 евро, равняващи се на сумата от 1760.25 лв., и е заплатена сумата от 316.74 лв. за първоначалната му регистрация, което несъмнено увеличава стойността му с посочената сума, както и че той е получил за него сумата от 311.04 лв. при продажбата за скрап, то искът следва да бъде уважен до пълния предявен размер от 1 765.95 лв.

По претенцията за обезщетение за забава от 24.01.2019г., съдът намира следното: Съгласно разпоредбата на чл. 390 ал. 1 от ТЗ при изплащане на обезщетение за тотална щета на МПС, регистрирано в Република България, застрахователят изисква представяне на удостоверение от компетентните регистрационни органи за прекратяване на регистрацията на МПС, в което да е отбелязано, че горното е поради тотална щета. Налице е константна практика на ВКС по отменения КЗ, но приложима и към настоящата уредба, тъй като същата е идентична, че изпълнението/неизпълнението на задължението за deregистрация и представянето пред застрахователя на доказателства за това, има значение за началния срок на забавата. По делото не се установява ищецът да е изпълнил това задължение и да е представил на ответника документ за прекратяване на регистрацията на процесното МПС. До изпълнението на това задължение застрахователят не е изпаднал в забава и следователно не дължи обезщетение за забавено изпълнение на заплащането на застрахователно обезщетение за имуществени вреди от настъпилата тотална щета на автомобила. Предвид горното искът за лихва върху присъдената сума е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

По претенциите за разноски:

При този изход на процеса следва да бъде уважена претенцията на процесуалния представител по пълномощие на ищеца за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ал.2 ЗА. От представения по делото договор за правна защита и съдействие е видно, че ищецът не е заплатил възнаграждение на упълномощения от него адвокат и че последният е осъществил безплатно процесуално представителство по делото на основание чл.38 ал.1 т.2 ЗА. Изявлението за наличието на соченото основание за оказване на безплатна помощ обвързва съда и при липса на оспорване от другата страна, последната следва да бъде осъдена да заплати на адвокат Р.М. П. от САК адвокатско възнаграждение в общ размер от 2 453.62 лв., определено съобразно чл. 7 ал.1 т.1 т.2 и т.4 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за всеки от исковете /чл.2 ал.5 от Наредбата/.

В тежест на ответника са и сторените от ищеца разноски за заплатена държавна такса по иска за заплащане на обезщетение за имуществени вреди вследствие настъпилата при произшествието тоталната щета на собствения на ищеца автомобил.

На ответника не се следват разноски.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на ВТОС дължимата за производството по делото държавна такса в общ размер от 2 850 лв., както и сумата от 100 лв., представляваща изплатено от бюджета на съда възнаграждение на вещото лице по СМЕ, на основание разпоредбата на чл.78 ал.6 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „Д. Ж. И З.“, ЕИК ... със седалище и адрес на управление град София, район И., ж.к. Д., бул.“Д-р Г. М. Д.“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на АЛ. ИЛ. АЛ., ЕГН *****, с постоянен адрес град Г. О., ул.“С.“ №.. сумата от **70 000** /седемдесет хиляди/ лв., представляваща обезщетение за претърпени от последния неимуществени вреди, причинени в резултат на ПТП, настъпило на 22.09.2018г., ведно със законната лихва върху посочената сума от 21.02.2019г. до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА ЗАД „Д.: Ж. И З.“, ЕИК .., със седалище и адрес на управление град София, район И., ж.к. Д., бул.“Д-р Г. М. Д.“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на АЛ. ИЛ. АЛ., ЕГН *****, с постоянен адрес град Г. О., ул.“С.“ № .. сумата от **262.35** /двеста шестдесет и два лева и тридесет и пет стотинки/ лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди, изразяващи се в разходвани средства за лечение и възстановяване, причинени в резултат на ПТП, настъпило на 22.09.2018г., ведно със законната лихва върху посочената сума от 21.02.2019г. до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА ЗАД „Д.: Ж. И З.“, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление град София, район И., ж.к. Д., бул.“Д-р Г. М. Д.“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на АЛ. ИЛ. АЛ., ЕГН *****, с постоянен адрес град Г. О., ул.“С.“ № .. сумата от **1 765.95** /хиляда седемстотин шестдесет и пет лева и деветдесет и пет стотинки/ лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди, вследствие настъпилата при ПТП на 22.09.2018 тотална щета на собствения му л.а. Фолксваген Голф“ с рег. № ..., като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за присъждане на законната лихва върху посочената сума, считано от 24.01.2019г. до окончателното изплащане на обезщетението, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА ЗАД „Д.: Ж. И З.“, ЕИК .., със седалище и адрес на управление град София, район И., ж.к. Д., бул.“Д-р Г. М. Д.“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на АЛ. ИЛ. АЛ., ЕГН *****, с постоянен адрес град Г. О., ул.“С.“ № .. сумата от **70.64** /седемдесет лева и шестдесет и четири стотинки/ лв., представляваща заплатена държавна такса по иска за заплащане на обезщетение за имуществени вреди вследствие настъпилата при произшествието тоталната

щета на собствения му лек автомобил.

ОСЪЖДА ЗАД „Д. Ж. И З.“, ЕИК ... със седалище и адрес на управление град София, район И..., ж.к. Д., бул.“Д-р Г. М. Д.“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат Р.М. П. от АК-София, ЕГН ., сумата от 2 453.62 /две хиляди четиристотин петдесет и три лева и шестдесет и две стотинки/ лв., представляваща адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищеца по делото.

ОСЪЖДА ЗАД „Д. Ж. И З.“, ЕИК ., със седалище и адрес на управление град София, район И ж.к. Д., бул.“Д-р Г. М. Д.“ № 1 **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на ВТОС сумата от 2 850 /две хиляди осемстотин и петдесет/ лв. – дължима държавна такса, от заплащането на която ищецът е бил освободен и сумата от 100 /сто/ лв. - за заплатено от бюджета на съда възнаграждение на вещото лице по СМЕ.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд-Велико Търново.

Препис от решението, на основание чл.7 ал.2 от ГПК, да се връчи на страните.

Съдия при Окръжен съд – Велико Търново: _____